

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19

гр. Бургас, 16.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Калина Ст. Пенева

като разгледа докладваното от Кирил Гр. Стоянов Въззивно частно гражданско дело № 20222000500471 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Делото е образувано по частната жалба на Д. Н. Г., ЕГН *****, от гр.К. против определение №2004/01.09.2022г., постановено от Окръжен съд – Бургас по възз.гр.д.№1350/2022г., с което съдът е оставил без разглеждане жалбата на Д. Г. против Разпореждане на ЧСИ от 16.05.2022г. по изп.д. №1540/2017г., с което е отказано прекратяването на принудителното изпълнение по способа „публична продажба“ на собствената на съпругата на длъжника Д. Г. 1/12 ид.ч. от ПИ с идентификатор 58356.502.84, поискано от длъжника с молба от 03.05.2022г. Страната излага недоволството си от извода на съда, че упражнява права на друг правен субект. Жалбоподателят сочи, че това е недопустимо, тъй като с право да обжалва по реда на чл.435 от ГПК разпореждането на ЧСИ, насочено към изпълнение срещу личното му имущество, ипотекирано за чужд дълг разполага единствено лицето, чиито права са засегнати от предприетото изпълнение или упълномощен негов представител – извод от разпоредбата на чл.26 ал.2 от ГПК, принципа на който се налага и в изпълнителния процес. Този текст действително създава забрана за предявяването на чужди права от свое име, освен в предвидените в закона случаи.

Процесния случай не представлява процесуална субституция. Страната сочи, че в случая не защитава нечий права, а жалбата е насочена против действията на съдебния изпълнител в изпълнителното дело по чл.435 от ГПК регламентирани като – длъжникът може да обжалва: - отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи съдебното изпълнение. В случая разпоредбата на чл.26 ал.2 от ГПК не може да намери приложение, тъй като жалбоподателят сочи, че е страна в изпълнителното дело и закона му е дал възможност да се защитава от незаконни действия на СИ. В случая не се

касае за процесуална субституция. Интересът произтича от това, че жалбоподателят сочи, че е направил инвестиционни разходи в поземления имот, свързани с изграждането на строителен обект. Правата по извършването на строежа в този имот са и на жалбоподателя – според разрешението за строеж. Нарушенията на правата на този друг правен субект /съпругата/ пряко засягат и правата на жалбоподателя.

Моли се за отмяна на обжалваното определение като се дадат задължителни указания за ново разглеждане съобразно изложеното в жалбата.

Становища по частната жалба на Д. Г. от останалите страни – Д. К. Г., „МЕПС“ ЕООД, ЕИК * със седалище и адрес на управление – село Б., община К., както и от „Банка ДСК“ АД в законоустановения срок не са постъпили.

От фактическа страна се установява следното:

През 2006г. Д. Г. получава кредит от „Банка ДСК“ АД в размер на 180 000 евро със срок на издължаване 300 месеца. За обезпечаване на вземането на банката е била учредена договорна ипотека на 28.03.2006г. /вж. нотариален акт №95, н.д.№83/2006г. на нотариус Ч. - находящ се на л.36 – 43 по делото/ върху недвижим имот – 1/6 ид.ч. от ПИ 58356.502.84 целият с площ от 4603 кв.м в м.П. – гр.П. – собственост на длъжника Г. и съпругата му Д. Г. – т.е. двамата са ипотекарни длъжници въз основа на учредената договорна ипотека. Поради неизпълнение кредиторът е образувал изп.д.№ 1540/2017г. по описа на ЧСИ Ст.Н.а /от което е приложено копие/ срещу длъжника и съпругата му Д. Г. като ипотекарен длъжник. Производството е приключило с публична продан на 05.02.2021г. като постановлението за възлагане не е влязло в сила поради обжалването му и впоследствие отменено от ЧСИ, заради влязло в сила друго Постановление за възлагане на 1/12 ид.ч. от имота по изп.д.№404/2020г. на ЧСИ Т. Д. /влязло в сила на 26.11.2020г. – л.12 по делото/ с взыскател „МЕПС“ ЕООД само за вземанията на това дружество срещу длъжника Г. и само върху притежаваната от него 1/12 ид.ч. Тя е била възложена на съпругата му Д. Г. на основание чл.505 от ГПК. Установява се същото възлагане на същото основание – по чл.505 от ГПК на същата 1/12 ид.ч. от този имот в полза на Д. Г. и по изп.д.№496/2018г. на ЧСИ И. Б. /вж. – Постановление за възлагане от 22.01.2021г. находящо се на л.11 по делото/ - т.е. – на два пъти в полза на съпругата на жалбоподателя Д. Г. е било извършено възлагане на по 1/12 ид.ч. от процесния имот на основание чл.505 от ГПК.

На 03.05.2022г. Дим.Г. е депозирал молба до ЧСИ Н.а с искане за прекратяване на принудителното изпълнение, тъй като имота срещу който е насочено изпълнението не е собственост на длъжника по изп.д.№1540/2017г. Неговата процесна част 1/12 е възложена на съпругата му Д.Г. и тя се явява собственик на 1/6 ид.ч. от имота. Страната се позовава на чл.175 от ЗЗДД – че с извършване на публичната продан /по изп.д.№404/2020г./ всички ипотеки и вещни права върху имота се погасяват. Жалбоподателят сочи, че длъжник по кредита е само той, не и съпругата му, както и че закупеният имот не е семейно жилище, а имот с инвестиционна цел като погасителните вноски са

правени от трето лице с дарствено намерение спрямо него, за което прилага договор. Т.е. – ипотекираната от двамата съпрузи 1/6 ид.ч. от имота е само негова лична собственост, която на основание възлагането по чл.505 от ГПК е преминала изцяло в патримониума на съпругата му Д. Г..

С разпореждането от 16.05.2022г. ЧСИ е оставил искането без уважение, тъй като според него е извършено двойно възлагане на една и съща 1/12 ид.ч. в полза на Д. Г., което не се отразява на правилността на принудителната продаж, предприета спрямо ипотекираната през 2006г. в полза на „Банка ДСК“ АД 1/6 ид.ч. от процесния имот, придобита в режим на СИО – обстоятелство, което не е надлежно оспорено.

Разпореждането е било обжалвано от Д. Г., по повод което е било образувано производството по възз.гр.д.№1350/2022г. Същият е поддържал доводите си и пред съда – че в случая не е налице СИО върху процесния имот и в случая принудителното изпълнение е насочено срещу имущество на съпругата му, при това без да е обременено от вещни тежести – вкл. ипотека.

Банката е възразила против жалбата на Г. като е изтъкнала, че обстоятелствата изтъкнати от него по повод режима на СИО на ипотекирания имот са неподлежащи на обсъждане в настоящото производство, а могат да бъдат повдигнати само в исков процес, за какъвто данни няма.

Съдът при разглеждането на жалбата е приел, че жалбоподателят Г. оспорва разпореждане, което засяга правната сфера на друг субект – страна по изпълнителното дело в качеството му на ипотекарен длъжник изцяло по съображения за неправилност, черпени от нарушения на правата на този друг правен субект. Съответно – в обжалвания съдебен акт е направен извод за недопустимост на това обжалване: - право да обжалва действията на СИ по чл.435 от ГПК, насочени срещу личното му имущество, ипотекирано за чужд дълг има лицето, чиито права са засегнати от предприетото изпълнение или упълномощен от него представител – според чл.26 ал.2 от ГПК. Съобразно това правило следва забраната за предявяване на чужди права от свое име, освен в предвидените от закона случаи. Не са налице основания да се приеме че се касае за случай на процесуална субституция. Поради това съдът е оставил жалбата на Д. Г. без разглеждане и е прекратил производството по делото.

Жалбата на Д. Г. е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна в производството пред първоинстанционния съд като са спазени и особените изисквания на закона. Същата е допустима.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Безспорно установено по делото е, че жалбоподателят Д. Г. има качеството на длъжник по изпълнително дело № 1540 по описа за 2017г. на ЧСИ С. Н..

Принудителното изпълнение по това изпълнително дело е насочено върху недвижим имот 1/6 ид.ч. от поземлен имот в м.П., гр.П., по отношение на който е учредена договорна ипотека от Д. Г. и съпругата му Д. Г. – ипотекарен длъжник, посочена в нотариалния акт № 95, н.д.№83/2006г. на

нотариус Ч. - находящ се на л.36 – 43 по делото.

С молба от 03.05.2022г. до ЧСИ длъжникът Г. е поискал прекратяване на публичната продан върху процесния имот с аргумента, че цялата 1/6 ид.ч. от процесния имот е собственост на съпругата му – възложена по реда на чл.505 от ГПК, свободна от всякакви вещни тежести – в т.ч. и без ипотека.

С разпореждане на ЧСИ от 16.05.2022г. е бил постановен отказ за прекратяване на принудителното изпълнение – т.е.- налице е действие на съдебния изпълнител по смисъла на чл.435 ал.2 т.6 от ГПК. Мотивите на съдебния изпълнител са, че съпругата Д.Г. е все още собственик на нейната 1/12 ид.ч. от процесния имот и няма пречки за пристъпване към изпълнението, докато предходните възлагания по другите две изпълнителни дела касаят само частта на Д. Г. като това е сторено двукратно.

Според настоящия съдебен състав неправилно окръжният съд е счел, че длъжникът няма право да обжалва постановления от ЧСИ отказ поради упражняването на чужди права – тези на съпругата на длъжника и недопустимост на жалбата поради забраната за предявяване на чужди права от свое име пред съда. В случая аргументите на страната и мотивите на съда по отношение допустимостта на жалбата против отказа на съдебния изпълнител са без значение. Налице е акт на съдебния изпълнител, попадащ сред изброените изчерпателно в разпоредбата на чл.435 ал.2 т.6 от ГПК – а именно – постановен отказ да бъде прекратено принудителното изпълнение по повод съществуващото правоотношение между длъжника и съдебния изпълнител в рамките на изп.д.№1540/2017г. на ЧСИ Н.а. Съгласно регламента на чл.435 от ГПК този акт на съдебния изпълнител подлежи на обжалване от длъжника. Изложените факти и обстоятелства относно упражненото предявяване на чужди права от свое име, както и по собствеността на процесния имот касаят съществуването на спора. Като е приел, че жалбата е недопустима и я е оставил без разглеждане като е прекратил и производството по делото съдът е постановил незаконосъобразен съдебен акт. Същият следва да бъде отменен и делото – върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по разглеждане на жалбата на длъжника Д. Г..

По гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 2004 от 01.09.2022г., постановено от Окръжен съд - Бургас по възз.гр.д.№ 1350 по описа на съда за 2022г., с което е оставена без разглеждане жалбата на Д. Г. против Разпореждане на ЧСИ от 16.05.2022г. по изп.д.№1540/2017г., с което е отказано прекратяването на принудителното изпълнение по способа „публична продан“ на собствената на съпругата на длъжника Д. Г. 1/12 ид.ч. от ПИ с идентификатор 58356.502.84, поискано от длъжника с молба от 03.05.2022г. и е прекратено производството по възз.гр.д.№ 1350/2022г. по описа на БОС.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд – Бургас за продължаване на съдопроизводствените действия по разглеждане жалбата на Д. Г..
Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____